

Θ Ε Α Τ Ρ Ο Δ Ι Α Δ Ρ Ο Μ Η

" Ι Π Π Η Σ "

του Αριστοφάνη

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Μετάφραση: Κ. Χ. Μύρης (Κώστας Γεωργουσόπουλος)

Σκηνοθεσία: Κώστας Μπάκας

Σκηνικά: Νίκος Στεφάνου

Κοστούμια: Ιωάννα Παπαντωνίου

Μουσική: Βασίλης Δημητρίου

Χορογραφίες: Χάρης Μανταφούνης

Μουσική Διδασκαλία: Νανά Θρασυβουλίδου

Βοηθός Σκηνοθέτη: Ιωάννα Μιχαλακοπούλου

ΔΙΑΝΟΜΗ

Δήμος Αθηναίων: ΣΤΑΘΗΣ ΒΟΥΤΟΣ

Α' Υπάλληλος (Δημοσθένης): ΓΙΑΝΝΗΣ ΘΩΜΑΣ

Β' Υπάλληλος (Νικίας): ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙΤΗΣ

Αλλαντοπώλης (Αγοράκριτος): ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΡΤΣΑΛΑΚΗΣ

Παφλαγόνας (Κλεών): ΤΑΣΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ

Κορυφαίος: ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΥΒΑΡΔΑΣ

Κορυφαίοι: ΜΑΚΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ - ΛΟΥΚΑΣ ΖΗΚΟΣ

Χορός: ΓΕΡΟΔΗΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΣΤΑΣ, ΚΟΝΤΑΞΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ,
ΜΑΡΚΑΤΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ, ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ,
ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ, ΠΟΛΙΤΗΣ ΠΡΟΚΟΠΗΣ, ΠΟΥΛΑΚΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ,
ΤΣΙΔΙΜΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ, ΦΥΤΡΟΣ ΣΑΜΨΩΝ, ΧΑΒΡΕΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Παραγωγή: Καλλιτεχνικός Οργανισμός "ΘΕΑΤΡΟ ΔΙΑΔΡΟΜΗ"

Τ Ρ Ι Τ Η

21

Α Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Υ

" Ι Π Π Η Σ "

Ι Π Π Η Σ

Η υπόθεση της κωμωδίας:

Ο Δήμος ο Πυκνίτης (ο λαός της Αθήνας) έχει δύο υπηρέτες: τον Δημοσθένη και τον Νικία (τους γνωστούς πολιτικούς και στρατηγούς) οι οποίοι προσπαθούν να του προσφέρουν ό,τι καλύτερο με τις υπηρεσίες τους.

Ο Γερο-Δήμος όμως είναι δυστυχώς ένα ραμολιμένο που υποκύπτει ευχνά σε κόλακες, δημαγωγούς, απατεώνες και αλητήριους.

Έτσι έχει προσλάβει έναν άλλο υπηρέτη, Παφλαγόνα, μπουρτζόβλαχο, βάνουσο και χυδαίο, ο οποίος όμως τον παραμυθιάζει, τον γλείφει και κολακεύει όλες του τις αδυναμίες.

Οι δύο άλλοι δούλοι πληροφορούνται με υποκλοπές μια προφητεία των χρησμών που λέει ότι ο Παφλαγόνας (που δεν είναι άλλος από τον τότε παντοδύναμο πολιτικό, στρατηγό και δημαγωγό, τον Κλέωνα) θα εκτοπισθεί από ένα ταπεινό και αγράμματο αλλαντοπώλη.

Όντως αυτός εμφανίζεται και τότε οι δύο δούλοι τον πείθουν να αντιπαραταχθεί στο δυναμικό και ισχυρό Παφλαγόνα.

Μετά από χυδαίες ύβρεις και φαυλότητες που χρησιμοποιούν οι δύο αντίπαλοι, καταλήγουν μπροστά στον Γερο-Δήμο να αναπτύξουν τα "πολιτικά" τους σχέδια και το πρόγραμμά τους. Ο αλλαντοπώλης αποδεικνύεται έξοχος δημαγωγός και ξεπερνάει σε κολακειές τον Παφλαγόνα - Κλέωνα, ο οποίος ηττημένος αναγκάζεται να εγκαταλείψει τον Δήμο.

Ο νέος υπηρέτης του λαού με μαγικά φίλτρα κάνει τον Δήμο ζωηρό παλικαράκι κι έτσι το έργο τελειώνει με χαρές και πανηγύρια ώσπου να φανεί ο νέος Σωτήρας του Λαού, όπως γίνεται πάντα.

Ι
Π
Π
Η
Σ

Σημείωμα του Κώστα Γεωργουσόπουλου:

Οι "ΙΠΠΗΣ" είναι η πιο ωμή πολιτική κωμωδία του Αριστοφάνη. Το έργο είναι μια αλληγορία με συμβολικά ονόματα πίσω από τα οποία κρύβονταν τρεις σημαντικοί δρώντες πολιτικοί της Αθήνας. Ο Αριστοφάνης με μία πράγματι ιδιοφυή σάτιρα θεμελιώνει την άποψη πως, όταν σε μια πολιτεία κυριαρχήσει η απάτη, η εξαγορά, η φαυλότητα, η αναξιοκρατία, το ψέμα, η παραπλάνηση μόνο με τα ίδια μέσα μπορεί να πολεμηθεί.

Ένας απατεώνας πολιτικός "Σωτήρας" μόνο από έναν άλλο απατεώνα "Σωτήρα" μπορεί να ηττηθεί.

Πιθανόν η σάτιρα του Αριστοφάνη να μας φαίνεται υπερβολική και, εν τέλει, απαισιόδοξη, παραμένει όμως διδακτική, αφού προειδοποιεί τους πολίτες κάθε εποχής για τους κινδύνους που ελλοχεύουν στα θεμέλια της Δημοκρατίας.

Και οι κίνδυνοι αυτοί δεν είναι άλλοι από τη στρατηγική που διαθέτει κάθε δημαγωγός, τη ρητορική, την κολακεία, τα ελκυστικά και χιμαιρικά οράματα που παρασύρουν συχνά τους λαούς να παραδοθούν στη γοητεία κάποιων χαρισματικών παραμυθάδων πολιτικών που με ωραία λόγια και παχιές υποσχέσεις αποκοιμίζουν την πολιτική κρίση των πολιτών και κυβερνούν ροκανίζοντας την περιουσία της πολιτείας.

Σήμερα οι εξουσίες δεν είναι μόνο πολιτικές, είναι οικονομικές, πολιτιστικές, επικοινωνιακές.

Είμαστε μάρτυρες της αρχής που σατίρισε ο Αριστοφάνης. Μία εφημερίδα, ένα περιοδικό, ένας ραδιοφωνικός και ένας τηλεοπτικός σταθμός, μία βιομηχανική φίρμα, μία διαφήμιση συναγωνίζονται σε ευτέλεια, σε λαϊκίστικη κολακεία, σε δημιουργία μιας πλαστής ευημερίας, εν τέλει σε μια προσπάθεια αποβλάκωσης του κοινού. Για να χτυπηθεί η επιτυχία τέτοιων εκδηλώσεων εφευρίσκονται ακόμη πιο ευτελή, πιο χυδαία, με ρυπαρά αντίδοτα.

Όσο λυμαίνονται τις πολιτείες, το κράτος, τα έθνη οι Παφλαγόνες και όσο δεν υπάρχουν οι Ηρακλείς για να καθαρίσουν την κόπρο, η μόνη ελπίδα παραμένει ο κάθε απίθανος Αλλαντοπώλης που έρχεται από το πουθενά.

